

Ema a její kouzelná

ZOO



Splašený
sobík

Amelia
Cobb



FRAGMENT

Ema a její kouzelná zoo

Splašený sobík

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Amelia Cobb

Ema a její kouzelná zoo
Splašený sobík – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS  **MEDIA**

Ema a její kouzelná ZOO



„Tohle je jejich starší mládě, dcerka,“ oznámil prastrýček Horác, když z přívěsu vyběhl mnohem menší sob s mnohem menšími parůžky. „Jmenuje se Kometa.“ Prastrýček Horác ji pohladil po hlavě.

„Je šíleně roztomilá!“ zvolala Tamarka.

„A tohle je její bratříček,“ řekl prastrýček Horác, když se z přívěsu vynořil světle hnědý sobík na vratkých nožičkách.

Ema a její kouzelná
ZOO



Splašený
sobík

*Amelia
Cobb*



FRAGMENT



This translation of *Zoe's Rescue Zoo – The Runaway Reindeer* is published by arrangement with Nosy Crow ® Limited.

Text Copyright © Nosy Crow 2021

Illustrations © Sophy Williams, 2021

Translation © Eva Brožová, 2024

E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-253-7016-2 (1. vydání, 2024)

ISBN e-knihy 978-80-253-7026-1 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-253-6950-0 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-253-6951-7 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)



Se zvláštním poděkováním Siobhan Curhamové

Pro Sadie Hardinovou



Kapitola jedna

Naléhavý případ

Ema Parkerová se zadívala na mihotavá světýlka rozvěšená po pokoji a šťastně vzdychla. Vánoční svátky milovala vždy, ale letos budou ještě krásnější. Přijela k nim totiž na návštěvu její kamarádka Tamarka se svou maminkou. Tamarčina maminka Katka a Emina maminka Lucy byly nejlepší přítelkyně už od dětství.

„Myslíš, že už někdy někdo vyrobil adventní kalendář pro pandu červenou?“ zeptala se Ema a do přední strany velké krabice opatrně vystřihla dveře. Na podlaze vedle ní ležela hromádka jablek, bambusů a kousků kukuřičného chleba, které chtěla schovat dovnitř.

„Podle mě ne,“ zahihňala se Tamarka. „Myslíš, že už někdy někdo vyrobil opičího sněhuláka?“ Zvedla hračku, na které usilovně pracovala.

„Určitě ne,“ rozesmála se Ema. „Ale opicím se rozhodně bude líbit!“

„Vánoce v zoo jsou prostě super!“ vykřikla Tamarka, zatímco dodělávala sněhulákovi obličej.

Ema se usmála. Díky svému prastrýčku Horácovi mohla trávit v zoologické zahradě každé Vánoce, protože bydlela v Záchranné zoo, která mu patřila. Prastrýček Horác byl slavný badatel a odborník na zvířata a Záchrannou zoo

založil jako domov pro ohrožená, opuštěná nebo zraněná zvířata. Ema s maminkou žily v domku na jejím okraji, protože Lucy tu pracovala jako veterinářka.

Ema začala na dveře adventního kalendáře malovat drozda.

Domluvila se s prastrýčkem Horácem, že k němu můžou s Tamarkou přijít na zámeček, aby pro zvířata v zoo přichystaly nějaké vánoční pamlsky, a tak teď seděly před obrovským krbem v jeho obývacím pokoji. V krbu vesele praskal oheň a všude kolem nich se na koberci



povalovaly nejrůznější barvy, čtvrtky a kousky ovoce.

Když Emin lemurek Monty uviděl ovoce, nadšeně zamával pacičkami. Dlouhý šedý ocas mu nadskakoval vzrušením.

„Můžu si vzít? Můžu si vzít?“
brebentil.

„Zajímalo by mě, co Monty povídá,“
prohodila Tamarka.

„Mě taky.“ Ema se pro sebe usmála. Ona totiž moc dobře věděla, co Monty povídá, protože měla velice zvláštní tajemství. Od šesti let rozuměla řeči zvířat – a zvířata zase rozuměla jí. Nikdo jiný o tom nevěděl, dokonce ani maminka s prastrýčkem Horácem. Ema musela být moc a moc opatrná, aby tohle velké tajemství nevyšlo najevo.

„Řekla bych, že se těší na Vánoce,“
prohlásila a něžně lemurka pohládila po hedvábném kožíšku. „Neboj se, Monty,

Vánoce jsou už za tři dny. Na Štědrý den v noci přijede Santa a pak budeš mít plnou punčochu pamlsků.“

Monty doběhl ke krbu, kde na římse visely tři punčochy. Jedna pro Emu, jedna pro něj a jedna pro Tamarku. Dal jim je prastrýček Horác, aby si je na Štědrý večer pověsili u Emy doma.

„Myslíš, že mi Santa přinese banán?“ zeptal se Monty.

Ema počkala, až se Tamarka nebude dívat, a přikývla. „Určitě,“ zašeptala.

„Jakou čepici mám udělat tomu – tomu – HEPCÍK!“ Tamarka kýchlá tak hlasitě, až Monty nadskočil leknutím.

„Zdravíčko!“ zahihňala se Ema.

„Díky.“ Tamarka popotáhla. „Jakou čepici mám udělat tomu sněhulákovi?“

„Co třeba červenou?“ navrhl Ema, zatímco vybarvovala drozda.

„Dobrý nápad!“ usmála se Tamarka. „To by bylo fajn, kdyby na Boží hod

